

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Tractatus qui intitulatur Fedus christianu[m]

Alantsee, Ambrosius

Augustae Vindelicorum, 1504

VD16 A 1215

Capitulum primum de pace mala

[urn:nbn:de:bsz:31-309435](#)

Fedus christianum

Lapitulum primum de pace mala

Dolor mala est pars peccatorum qui in rebus malis et
in peccatis quietem et tranquillitatem querunt: ac
sibi ipsis consciuntur. Qui dicunt par Pax: et non
est Pax. Quia non est Pax in Ipsi dicit dominus: Zelau
super iniquos (inquit psalmista) pacem peccatorum videntes.
Benedictus redemptor noster, de hac pace loquens ait:
Molite pugnare, quoniam veni mittere pacem in terram: sed
gladium Hieronimus: Bellum bonum missum est, ut rumpa
tur pars mala. Hanc pacem peccatores querunt

Quidam in terrenis diuicijs:

Quidam in carnis delicijs,

Quidam in mundanis fastigijs,

Quidam in vulgaribus amicijis.

Et quidam in quibuslibet alijs facinoribus:

Primo hanc pacem quidam querunt in terrenis diuicijs:
ut auari. Sed profecto hec Pax semper cum conscientia litigat: et iugiter in homine interiori rixatur. Etiam si careat
hoste cum quo exterius decertet. Quia grandis ardor inept
in acquirendo. Ingens labor in discurrendo: Timor for
midolosus in possidendo. Decors dolor in amittendo.
Anxietas multa in relinquendo diuicias. Timet auarus pot
tentem ne rapiat. Pauperem ne furetur ac subtrahat. Vir
mem aut tineam ne corrodat. Incendium ne consumat. Ibi
nulla est Pax vera atque tranquillitas, ubi mens nunquam sine lo
licitudine vigilat: neque corpus vera somni suavitatis recreat.
Hec copia terrena appetitum faciat ac terminat. Unde iu
uenialis. Crescit amor nummi, quantum pecunia crescit.
Avarus enim nunquam implebitur pecunia. Sed continuo
amore habendi cruciat. Eo quod ignis in eo flagrat qui nunquam
dicit sufficit. Nam anima dei capacem, quodquid deo minus
est, implere non potest. Immo (sicut dicit augustinus) egestas est
omnis copia, que deus non est. Unde non in diuicijs, sed
in deo est Pax vera. Secundo quidam homines mun
dani querunt hanc pacem in carnis delicijs ut voluptuosi,
sed non inueniunt. Habet enim hoc omnis voluptas. Q
ui stimulis agit frumentos. Aculeus sub melle latitat. In appre
hensione viget anxietas. Et penitentia habet saetas. Ibi vel

Psalmi
ita:

Hiero.

Juvena
lis

Augu.

Capitulum primum

la requies, nulla vera iocunditas. More brutorum voluptuos
si lascivunt discentis ventribus. Sed eorum voluptates
turpes habent exitus. Plures enim sicut augusti, crapulae q̄ Augus
gladio moruntur. Hinc est q̄ in ecclesiastico scribitur, ppter Augus
crapulam multi pericuntur. Et cum tales dixerint pax et secu
ritas, repentinus eis superueniet interitus. Non enim ut
sit apostolus ad ro. viii. 1 regnum dei esca et potus, sed pax
et gaudium in spiritu sancto. Sic tractandum est corpus ut
seruiatur non nutriendum ut lasciviat aut rebellet. Qui seruum
suum delicate nutrit, in fine sentiet eum contumacem. Ha
benda est cura carnis in necessariis, sed non est fouenda in
desideriis. Verum exercenda est salubribus disciplinis. Libus
quanto honestius et ordinatus ingeritur, tanto facilius di
geritur, et corpus dulcissimum sopitur, et somniorum honestas
exoritur, cum minoris afflictionis tecido surgitur, robustius
exalaboratur. Tunc etiam pax atque tranquillitas mentis et mem
brorum ex sobrietate ac parsimonia nascitur. Sed crapula,
ebrietate, atque lascivia pax ista perturbatur et eliminatur.
Tertio homines mundani querunt hanc pacem in terrenis
fastigiis et honoribus, ut superbi: Semper enim ut cancer
serpit ambitio Quia crescente tanto longius a pace se homo
reperit, quanto magis in mundanis honoribus desiderium
suum figit. Ad verum honorem et pacem ille facilius per
tingit, qui pro deo omnia spernit. q̄ is qui amictuosa via
circuens mendicat suffragia, ut ad optatam pueniat digni
tatem. Quia etiam adepta nec pax, nec mentis quietudo sequi
tur. Quoniam hi tales non salutem corporalem aut spiri
tualem, aut quietum atque pacificum convierunt subditorum
querunt. Nec verbo bone doctrine, nec exemplo irreprenen
sibilis vite. Nec consilio, nec subsidio subditos, sed seipso pa
scit Ioseipis pacem non habet. Nec in aliis pacem souent. Quia
via pacis non cognoverunt. Sed cōtritio et infelicitas in viis
eorum non est tumor dei ante oculos eorum. Qui reuera ad hono
res minime current, si timore dei ante oculos haberent: Et
terreret eos mentis impuritas, propria imbecillitas. Et oneris
difficultas. Nam qui principatum in terris querunt, et ma
gis preesse quod prodeste cupiunt, non pacem sed confusionem
in celo inueniunt. Et ad confusionem tartaram currunt.

s. iiiij

Fedus christianū

Quia non ex deo sed ex seipsis regunt. Cum tamen ambitio honores possidere non debent: Et neminem honorem assū mere nisi qui ut garon a deo vocat apostolus paulus inbeat.

Quarto banc pacem malam quicdam querunt in vulgaribus amicis. Sed hec pax sophistica est: Quia amicitiales fortuna accedente accedunt, fortuna recedente recedunt.

Hanc pacem christus arguit, quando per os daniel propheta dixit. Homo pacis mee in quo sperabam, magnificauit super me supplantationem. Et iterum. Nichi quidem pacifice loquebantur et in iracundia terre, id est terrena loquentes dolos cogitabant: Huius loquuntur pacem cum proximo suo; mala autem in cordibus eorum. De his fictis et sophistis amicis, mala pace copulatis dicit Ier. ix. Sagitta vulnerans lingua eorum. Volum locuta est: In ore suo pacem cum amico loquitur: et occulte ponit ei insidias;

Quinto banc pacem aliqui querunt in quibuslibet alijs fascinoribus. Sed hec pax diabolica est: Quia emulatores pacis huius instar diaboli letantur cum maleficerint et exultant in rebus pessimis.

Non enim est pax impiorum dicit osis Isaie. xlviij. Corruptam namque talium mentem vici, quam remordet ingiter conscientie vermis: pacem habere et in pace quiescere, impossibile est. Et tamen ceci tot tantisque malis culpe pressi, in suis sceleribus putant se pacem habere. Sed quomodo pacem habet, qui gladium in corde cauteriate conscientie portat: Qui in spinis pungentium peccatorum iacet: Cuius lectus plenus est serpentibus venenosis: Qui inter leones et dracones versatur: Qui latrones habet in domo: Qui suos hostes scuissimos sentit contra se crudelissime furentes: Qui videt gladium ulcionis divinae vibrare super se. Et horrendam foveam abyssalem igne et sulphure succensam ad absorbendum parata infra se: Quomodo talis pacem habebit, qui deo pacis auctori resistit. Quis ei restitutus inquit Job. iii. ca. 1 et pacem habuit? Gregorius ait. Pernera mens unde contra se auctorem erigit, inde se in semetipsa confundit. Que habere pacem resistens non potest. Quia dum superbiam confusio sequitur, quod stulte per culam geritur, in agentis penam mirabiliter ordinatur. Hanc pacem malam populus christianus roseo cruce ieso

Job. iii. c.
Grego.

Lapitulum secundum

christi mercatus, in vna sancta ecclesia dei et fide catholica
vmitus, ingiter sequitur. Et ideo deflende et miserabiliter
mutua et continua cede trucidatur. Nulla protectione ab
alto contra feritatem infidelium iuuatur. Sed in continua
seruitutem, et misera captiuitatem redigitur. Et regio chris-
torum ense teucorum depopulatur. Hanc calamitatem
Jeremias propheta defleuit atq; deflendam monstrauit, qm seremias
ca. ix. dixit. Quis dabit capiti meo aquam, et oculis meis fon-
tem lacrimarum. Et deflebo die ac nocte imperfectos popu-
li mei. Si fideles atq; christiani malam ac falsam pacem abi-
cerent. Et in vera caritate ac pace firma se conglobarent.
nemo ambigat quin contra infidelium immanitatem ab al-
tissimo (a quo solo est vera victoria) auxilium efficaciter sen-
tirent; protectionemq; experientur:

Capitulum secundum de malis que
pacem nostram perturbant.

Decem christianam et signanter cordis internam
quinq; mala potissimum perturbant. Scz.

Motilis malignitas.

Penalis aduersitas.

Peruersa societas.

Status nostri dubietas.

Et affectionum varietas z.

Primo pacem nostram perturbat hostilis malignitas. Nam
demones de statu pacis et felicitatis electi, pacem nostram mul-
tipliciter perturbare moluntur. Hinc est q; j. pe. v. dicitur. j. pe. v.
Aduersarius yr diabolus tanqm leo rugiens circuit que-
rens quem deuozet. Qui (vt inquit psta) insidiatur in ab-
scondo quasi leo in spelunca sua. Et ideo nobis necessaria
est strenuitas ad defendendū. Quoniam (sicut dicit lu. xi.) Lu. xi.
cum fortis armatus custodit atrium suū, in pace sunt ea que
possidet. Idecum vir iustus, fortis per gratiam, armatus
virtutibus, custodit atrium cordis sui, ne ex aliqua sui parte
diabolus ingressum inueniat. Tunc in pace sunt ea que possi-
det, tā spūalia q; temporalia, potissimum tñ spūalia que sunt
vera aic possessio. Sic q; ppe armat bestia terre idest diabolus